

на облік за МСФЗ, якби не здійснювалося коригувань на процедури консолідації та на вплив операції з об'єднання бізнесу, в межах якої материнська компанія придбала дочірню компанію. Зміна МСФЗ 1 дозволяє організаціям, які застосували це звільнення за МСФЗ 1, також оцінювати накопичені курсові різниці із використанням числових значень показників, відображених материнською компанією, на основі дати переходу материнської компанії на облік за МСФЗ. Зміни МСФЗ 1 поширюють зазначене вище звільнення на кумулятивні курсові різниці з метою скорочення витрат для компаній, які застосовують МСФЗ вперше. Ця зміна застосовується також для асоційованих компаній та спільних підприємств, які скористалися цим передбаченим МСФЗ 1 звільненням.

•Вимога, згідно з якою компанії мали виключати грошові потоки, пов'язані з оподаткуванням, при оцінці справедливої вартості згідно з МСБО 41, була скасована. Ця зміна має забезпечити відповідність вимозі, яка міститься у стандарті, щодо дисконтування грошових потоків після оподаткування.

Застосування цих змін не мало значного впливу на фінансову звітність Товариства.

Нові положення бухгалтерського обліку

Були випущені окремі нові стандарти та інтерпретації, які є обов'язковими до застосування у річних періодах, що починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати, і які не були достроково застосовані.

Відстрочені податки, пов'язані з активами та зобов'язаннями, що виникають за однією операцією, – зміни МСБО 12 (опубліковані 7 травня 2021 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 12 стосуються обліку відстроченого податку за такими операціями, як оренда та зобов'язання з виведення активів з експлуатації. У певних випадках організації звільняються від вимоги визнавати відстрочений податок, коли вони вперше визнають активи або зобов'язання. Раніше існувала невизначеність щодо того, чи звільнення стосується таких операцій, як оренда та зобов'язання з виведення активів з експлуатації, за якими одночасно визнається актив та зобов'язання. Змінений стандарт уточнює, що звільнення не поширюється на такі операції, і організації повинні визнавати відстрочений податок за ними. Зміни вимагають від компаній визнавати відстрочений податок за операціями, за якими при початковому визнанні виникають рівні суми тимчасових різниць, які збільшують і зменшують суму оподаткування.

Наразі Товариство оцінює вплив цих змін на її фінансову звітність.

Класифікація зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань – зміни МСБО 1 (опубліковані 23 січня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2022 року або після цієї дати). Ці зміни обмеженої сфери застосування уточнюють, що зобов'язання класифікуються у короткострокові або довгострокові залежно від прав, існуючих на кінець звітного періоду. Зобов'язання є довгостроковим, якщо організація має на кінець звітного періоду суттєве право відкласти їх погашення, як мінімум, на 12 місяців. Роз'яснення у стандарті більше не вимагає, щоб таке право було безумовним. Очікування керівництва щодо подальшої реалізації ним права відкласти розрахунок не впливають на класифікацію зобов'язань. Право відкласти розрахунок існує виключно тоді, коли суб'єкт господарювання дотримується відповідних умов станом на кінець звітного періоду. Зобов'язання класифікується як поточне зобов'язання, якщо умову не дотримано станом на або перед звітною датою, навіть якщо від кредитора отримано звільнення від виконання умови після закінчення звітного періоду. І навпаки, кредит класифікується як довгострокове зобов'язання, якщо умову кредиту не дотримано тільки після звітної дати. Крім того, зміни містять роз'яснення вимог до класифікації боргових зобов'язань, які компанія може врегулювати за рахунок їх конвертації в інструменти капіталу. Розрахунок визначається як погашення зобов'язання грошовими коштами, іншими ресурсами, які втілюють у собі економічні вигоди, або власними інструментами капіталу суб'єкта господарювання. Передбачено виключення для конвертованих інструментів, які можуть бути конвертовані у власний капітал, але тільки для тих інструментів, де опціон на конвертацію класифікується як дольовий інструмент в якості окремого компонента комбінованого фінансового інструмента.

Наразі Товариство оцінює вплив цих змін на її фінансову звітність.

Класифікація зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань – перенесення дати набуття чинності – зміни МСБО 1 (опубліковані 15 липня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 1 щодо класифікації зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань були опубліковані у січні 2020 року з початковою датою набуття чинності з 1 січня 2022 року. Проте у зв'язку з пандемією COVID-19 дату набуття чинності було перенесено на один рік, щоб надати організаціям більше часу для запровадження змін, пов'язаних із класифікацією, у результаті внесення змін.

Наразі Товариство оцінює вплив цих змін на її фінансову звітність.

Зміни МСБО 8: Визначення облікових оцінок (опубліковані 12 лютого 2021 року та вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Змінений МСБО 8 уточнює, як компанії повинні відрізнити зміни облікової політики від змін облікових оцінок.

Наразі Товариство оцінює вплив цих змін на її фінансову звітність.

Зміни МСБО 1 та Практичні рекомендації із застосування МСФЗ 2: розкриття облікової політики (опубліковані 12 лютого 2021 року та вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 1 вимагають від організацій розкривати суттєву інформацію про облікову політику, а не основні положення облікової політики. У зміненому стандарті наведено визначення суттєвої інформації про облікову політику. У зміненому стандарті також уточнюється, що інформація про облікову політику вважається суттєвою, якщо без неї користувачі фінансової звітності не змогли б зрозуміти іншу суттєву інформацію, наведену у фінансовій звітності. У зміненому стандарті наведено ілюстративні приклади інформації про облікову політику, яка, ймовірно, вважатиметься суттєвою для фінансової звітності організації. Крім того, змінений МСБО 1 уточнює, що несуттєву інформацію про облікову політику розкривати не потрібно. Проте якщо вона розкривається, вона не повинна ускладнювати ознайомлення з суттєвою інформацією про облікову політику. У доповнення до цього зміненого стандарту були також переглянуті Практичні рекомендації із застосування МСФЗ 2, до яких було включено рекомендації щодо застосування концепції суттєвості при розкритті інформації про облікову політику.

Наразі Товариство оцінює вплив цих змін на її фінансову звітність та буде розкрито у фінансовій звітності за 2023 рік.

МСФЗ 17 «Договори страхування» (опублікований 18 травня 2017 року і вступає в силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). МСФЗ 17 замінює МСФЗ 4, який дозволяв компаніям застосовувати існуючу практику обліку договорів страхування. Отже, інвесторам було складно порівнювати і зіставляти фінансові результати в інших відносинах аналогічних страхових компаній. МСФЗ 17 є єдиним основним на принципах стандарту обліку всіх видів договорів страхування, включаючи договори перестраховання, наявні у страховика. Відповідно до цього стандарту, визнання і оцінка груп договорів страхування повинні виконуватися за: (i) приведеною вартістю майбутніх грошових потоків (грошові потоки після виконання договорів), скоригованою з урахуванням ризику, в якій врахована вся наявна інформація про грошові потоки після виконання договорів, яка відповідає спостережуваній ринковій інформації, плюс (якщо вартість є зобов'язанням) чи мінус (якщо вартість є активом) (ii) сумою, яка являє собою незароблений прибуток по групі договорів (сервісна маржа за договорами). Страховики відображатимуть прибуток від групи договорів страхування за період, протягом якого вони надають страхове покриття, і в міру того, як вони звільняються від ризику. Якщо група договорів є чи стає збитковою, організація негайно відображатиме збиток.

Товариство застосовує цей стандарт до деяких гарантій виконання зобов'язань, які вона видає та які не відповідають визначенню зобов'язань із надання кредитів, і наразі оцінює вплив цього нового стандарту на свою фінансову звітність. Крім того, розглядається потенційний вплив

стандарту на страхові продукти, вбудовані у кредитні договори й аналогічні інструменти.

Зміни МСФЗ 17 та зміна МСФЗ 4 (опубліковані 25 червня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни включають роз'яснення для спрощення запровадження МСФЗ 17 і спрощення окремих вимог стандарту та перехідних положень. Ці зміни стосуються восьми областей МСФЗ 17 і не передбачають зміни основоположних принципів стандарту. До МСФЗ 17 були внесені такі зміни:

- **Дата набуття чинності:** Дату набуття чинності МСФЗ 17 (зі змінами) відкладено на два роки. Стандарт має застосовуватися до річних звітних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати. Встановлений у МСФЗ 4 строк дії тимчасового звільнення від застосування МСФЗ 9 також перенесено на річні звітні періоди, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати.
- **Очікуване відшкодування страхових аквізиційних грошових потоків:** Організації повинні відносити частину своїх аквізиційних витрат на відповідні договори, які очікується подовжити, та визнавати такі витрати як активи до моменту визнання організацією подовження договору. Організації повинні оцінювати ймовірність відшкодування активу на кожну звітну дату і надавати інформацію про конкретний актив у примітках до фінансової звітності.
- **Маржа за передбачені договором послуги, що відноситься на інвестиційні послуги:** Слід ідентифікувати одиниці покриття з урахуванням обсягу вигод і очікуваного періоду страхового покриття та інвестиційних послуг за договорами зі змінними платежами та іншими договорами з послугами по отриманню інвестиційного доходу відповідно до загальної моделі. Витрати, пов'язані з інвестиційною діяльністю, слід включати як грошові потоки у межі договору страхування у тих випадках, в яких організація здійснює таку діяльність для збільшення вигод від страхового покриття для власника страхового полісу.
- **Утримувані договори перестраховування – відшкодування збитків:** Коли компанія визнає збиток при первісному визнанні обтяжливої групи базових договорів страхування чи при додаванні обтяжливих базових договорів страхування до групи, організація повинна скоригувати маржу за передбачені договором послуги відповідної групи утримуваних договорів перестраховування і визнати прибуток за такими договорами перестраховування. Сума збитку, відшкодованого за утримуваним договором перестраховування, визначається множенням збитку, визнаного за базовими договорами страхування, на процент вимог за базовими договорами страхування, який організація очікує відшкодувати за утримуваним договором перестраховування. Ця вимога застосовуватиметься тільки у тому випадку, коли утримуваний договір перестраховування визнається до визнання збитку від базового договору страхування або одночасно з таким визнанням.
- **Інші зміни:** Інші зміни включають виключення зі сфери застосування для певних договорів кредитних карт (або аналогічних договорів) і для певних кредитних договорів; представлення активів і зобов'язань за договорами страхування у звіті про фінансовий стан у портфелях, а не в групах; застосовність варіанту зниження ризику при зниженні фінансових ризиків за допомогою утримуваних договорів перестраховування та непохідних фінансових інструментів за справедливою вартістю через прибуток чи збиток; вибір облікової політики для зміни оцінок, зроблених у попередній проміжній фінансовій звітності, при застосуванні МСФЗ 17; включення платежів і надходжень з податку на прибуток, що відносяться на конкретного власника страхового полісу, за умовами договору страхування до грошових потоків; і вибіркове звільнення від вимог протягом перехідного періоду та інші незначні зміни.

Зміни МСФЗ 17 «Перехідна опція для страхових компаній, що застосовують МСФЗ 17» (опубліковані 9 грудня 2021 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміна до перехідних положень МСФЗ 17 надає страховим компаніям опцію, спрямовану на підвищення корисності інформації, яка надається інвесторам при початковому застосуванні МСФЗ 17. Зміна стосується лише переходу страхових компаній на облік згідно з МСФЗ 17 та не впливає на будь-які інші вимоги МСФЗ 17. Перехідні положення МСФЗ 17 та МСФЗ 9 застосовуються на різні дати та призведуть до таких разових відмінностей у класифікації у порівняльній інформації, представленій станом на дату початкового застосування

МСФЗ 17: облікова невідповідність між зобов'язаннями за договорами страхування, що оцінюються за поточною вартістю, та відповідними фінансовими активами, що оцінюються за амортизованою вартістю, а також, якщо організація прийняла рішення скоригувати порівняльну інформацію у відповідності до вимог МСФЗ 9, відмінності між класифікацією фінансових активів, визнання яких припинене за порівняльний період (до яких МСФЗ 9 не застосовується), та інших фінансових активів (до яких МСФЗ 9 застосовується). Зміна стандарту допоможе страховим компаніям уникнути цих тимчасових облікових невідповідностей, а отже, підвищить корисність порівняльної інформації для інвесторів. Для цього страховим компаніям надається опція щодо представлення порівняльної інформації про фінансові активи. При початковому застосуванні МСФЗ 17 організаціям для цілей представлення порівняльної інформації дозволяється застосовувати підхід накладання при класифікації фінансових активів, за якими організація не коригує порівняльну інформацію згідно з МСФЗ 9. Перехідна опція може застосовуватися окремо за кожним інструментом, дозволяє організації представляти порівняльну інформацію так, якби до цього фінансового активу застосовувалися вимоги МСФЗ 9 щодо класифікації та оцінки, але не вимагає від організації застосовувати вимоги МСФЗ 9 щодо знецінення, а також вимагає від організацій, які застосовують при класифікації фінансового активу підхід накладання, використовувати обґрунтовану та підтверджену інформацію, наявну на дату переходу на облік згідно зі стандартом для визначення того, як організація очікує класифікувати цей фінансовий актив із застосуванням МСФЗ 9.

Товариство веде окремий (паралельний) облік страхової діяльності відповідно до МСФЗ 17. Перша фінансова звітність, розкриття впливу переходу з МСФЗ 4 «Договори страхування» на новий стандарт звітності МСФЗ 17 «Страхові контракти», а також трансформаційні корегування фінансової звітності спричиненні набранням чинності МСФЗ 17, буде розкрито у фінансовій звітності за 2023 рік.

Загальні положення щодо облікових політик

Основа формування облікових політик.

Облікова політика - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим. Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Облікова політика звітного періоду відповідає до облікової політики, що застосовувалась в попередньому звітному році. Облікова політика затверджена наказом №12/2022 від 29 грудня 2022 року згідно з міжнародними стандарти фінансового обліку та звітності, в якій внесено зміни та доповнення в частині змін чинного законодавства.

Форма та назви фінансових звітів.

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

Методи подання інформації у фінансових звітах.

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів

Товариства.

Управління іншими ризиками.

Вплив інфляції

МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» слід використовувати за умов, коли економіка країни перебуває в стані гіперінфляції. У такому випадку фінансова звітність перед здійсненням фактичного перерахунку статей фінансової звітності у валюту представлення підлягає коригуванню з урахуванням інфляції (суми за немонетарними статтями коригуються з урахуванням рівня інфляції на основі зміни загального індексу цін (однак, лише з дати балансу); різниці за монетарними та немонетарними статтями, що виникають в результаті застосування індексу цін на звітну дату розкривають як окрему складову власного капіталу). Незважаючи на це погіршення економічних показників в Україні в звітному періоді будуть некритичними.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, керівництво Товариства прийняло рішення не проводити коригування статей звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції».

Використання оцінок і думок

Підготовка фінансової звітності відповідно до вимог МСФО та МСФЗ вимагає від керівництва вироблення думок, оцінок і допущень, що впливають на вживання облікової політики і суми активів, зобов'язань, доходів та витрат, що приводяться в звітності. Не дивлячись на те, що дані оцінки засновані на обізнаності керівництва про існуючі події, фактичні результати можуть відрізнятися від даних оцінок. Оціночні значення і основні допущення передивляються на постійній основі. Зміни оцінних думок признаються в тому періоді, в якому проведений перегляд суджень, якщо зміни в оцінках впливають лише на цей період або в поточному і подальших періодах, якщо зміни в оцінках роблять вплив на поточний і послідовні періоди. Зокрема, істотними областями невизначеності відносно оцінок і критичних думок у вживанні облікової політики є: * Зобов'язання по страхуванню; * Визнання резервів; * Оцінка фінансових інструментів.

Стислий виклад принципів облікової політики Товариства

Принципи оцінки.

Активи та зобов'язання товариства оцінюються і відображаються в обліку з достатньою мірою обережності з метою уникнення можливості перенесення існуючих фінансових ризиків на наступні звітні періоди. Тому методи оцінки активів та зобов'язань базуються на головних принципах міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Через оцінку активів та зобов'язань надходить інформація про загальну вартість майна, його зобов'язань, про вартість окремих статей балансу. Не підлягає оцінці готівка та стандарти зобов'язань.

Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості.

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Справедлива вартість – ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

Визнання та оцінка основних засобів.

Основним засобом визнається матеріальний актив, що признається платником податку для використання у фінансово-господарській діяльності Товариства, вартість якого перевищує 20000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк

корисного використання (експлуатації) якого з дати введення в експлуатацію становить понад один рік. До малоцінних необоротних активів відносяться всі основні засоби, вартість яких дорівнює або менше 20000 грн.

Основні засоби оприбутковуються Товариством за первісною вартістю, відображаються в Балансі за первісною вартістю з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), у результаті чого збільшуються майбутні економічні вигоди, первісно очікувані від використання цього об'єкта. Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта основних засобів у придатному для використання стані (капітальний та поточний ремонт), включаються до складу витрат звітного періоду і не впливають на його залишкову вартість. Товариством застосовується прямолінійний метод нарахування амортизації на щомісячній основі.

Оцінка об'єктів основних засобів.

Для цілей переоцінки Товариство визначає справедливу вартість об'єктів основних засобів. Справедливою, зазвичай, вважають ринкову вартість активу і визначають оціночним шляхом (методом).

Для переоцінки основного засобу Товариство залучає професійного оцінювача. Проте враховуючи норми ст. 7 і 8 Закону про оцінку, проводити оцінку в цілях проведення бухгалтерських облікових переоцінок об'єктів основних засобів повинен суб'єкт оціночної діяльності.

Періодичність переоцінки.

Переоцінку Товариство проводить регулярно. Це потрібно для того, щоб на кінець звітного періоду не виникало суттєвих відмінностей між балансовою і справедливою вартістю.

Якщо вартість деяких об'єктів основного засобу змінюється часто — їх слід переоцінювати щорічно. Якщо зміни справедливої вартості незначні, допускається проводити переоцінку раз на три або п'ять років.

Обсяги переоцінки.

Переоцінку проводять індивідуально за кожним об'єктом та групою активів.

Порядок відображення результатів переоцінки

Характер переоцінки

Наслідки переоцінки:
збільшення вартості ОЗ
зменшення вартості ОЗ

Перша переоцінка Суму дооцінки відносять до власного капіталу і відображають в іншому сукупному доході (Кт 411)*Суму уцінки відображають у витратах періоду (Дт 975)

Подальші переоцінки Сума дооцінки в межах раніше проведеної уцінки — доходи періоду (Кт 746), перевищення — власний капітал (Кт 411)*Сума уцінки в межах раніше проведеної дооцінки — власний капітал (Дт 411), перевищення — витрати періоду (Дт 975)

Амортизація.

Амортизація окремого об'єкта основних засобів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів, вираженого у роках.

Місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12 або діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів, вираженого у місяцях.

Нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт основних засобів став придатним для корисного використання.

Нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття об'єкта основних засобів, переведення його на реконструкцію, модернізацію, добудову, дообладнання, консервацію.

Нарахування амортизації основних засобів та інших необоротних активів здійснюється протягом наступних строків:

Групи Мінімальні строки корисного використання, років

група 1 – земельні ділянки -

група 2 – капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом 15

група 3 – будівлі 20

група 4 – машини та обладнання 5

з них:

електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації 2

група 5 – транспортні засоби 5

група 6 – інструменти, прилади, інвентар (меблі) 4

група 9 – інші основні засоби 12

група 10 – бібліотечні фонди-

група 11 – малоцінні необоротні матеріальні активи-

Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів незалежно від очікуваного строку використання нараховується в першому місяці використання об'єкта в розмірі 100 відсотків його вартості.

Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів, інших матеріальних необоротних активів і нематеріальних активів не розраховується, і для цілей амортизації прирівнюється до 1,00 (одна) гривня.

Нематеріальні активи.

Придбаний або отриманий нематеріальний актив відображається в балансі, якщо існує ймовірність одержання майбутніх економічних вигод, пов'язаних з його використанням, та його вартість може бути достовірно визначена.

Якщо нематеріальний актив не відповідає вказаним критеріям визнання, то витрати, пов'язані з його придбанням чи створенням, визнаються витратами того звітного періоду, протягом якого вони були здійснені, без визнання таких витрат у майбутньому нематеріальним активом.

Придбані (створені) нематеріальні активи зараховуються на баланс Товариства за первісною вартістю.

Первісна вартість нематеріальних активів збільшується на суму витрат, пов'язаних із удосконаленням цих нематеріальних активів і підвищенням їх можливостей та строку використання, які сприятимуть збільшенню первісно очікуваних майбутніх економічних вигод. Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта в придатному для використання стані та одержання первісно визначеного розміру майбутніх економічних вигод від його використання, включаються до складу витрат звітного періоду.

Витрати на придбання нематеріальних активів капіталізуються та амортизуються за прямолінійним методом протягом строків їх корисного використання, встановлених податковим законодавством:

Групи

Строк дії права користування

група 5 – авторське право та суміжні з ним права (право на комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (бази даних) тощо) крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті; відповідно до правовстановлюючого документа, але не менше як 2 роки

група 6 – інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо) відповідно до правовстановлюючого документа

Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріальним активом не встановлено, такий строк корисного використання визначається Товариством самостійно. Ліцензії на здійснення страхової діяльності є безстроковими. Вони не

амортизуються, але аналізуються в кожному звітному періоді на наявність підстав для оцінки таких активів як безстрокових. Під час розрахунку вартості, яка амортизується, ліквідаційна вартість нематеріальних активів прирівнюється до нуля. Нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому нематеріальний актив уведено в господарський оборот. Нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття нематеріального активу. Прибутки і збитки від вибуття нематеріальних активів, які визначаються як різниця між сумою надходжень від вибуття активу та його балансовою вартістю на момент вибуття, відносяться на фінансовий результат.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСФЗ 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство проводить сторнування, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

Визнання інвестиційної нерухомості.

Інвестиційна нерухомість – нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана (власником або орендарем згідно з угодою про фінансову оренду) з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для:

а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей,

або

б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість має визнаватися як актив тоді і тільки тоді, коли:

а) є ймовірність того, що суб'єкт господарювання отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю;

б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Первісна та послідуоча оцінка інвестиційної нерухомості.

Товариство обирає модель справедливої вартості.

Справедливою вартістю інвестиційної нерухомості є ціна, за якою цю нерухомість можна обміняти в операції між обізнаними, зацікавленими і незалежними сторонами. Справедлива вартість навмисне не включає попередньо оцінену ціну (з урахуванням інфляції або дефляції внаслідок особливих умов чи обставин), таких як угоди про незвичайне фінансування, продаж зі зворотною орендою, спеціальні умови або поступки, надані будь-якою стороною, пов'язаною з продажем.

Товариство обирає модель справедливої вартості, та після первісного визнання оцінює всю інвестиційну нерухомість за її справедливою вартістю.

Товариство визначає справедливу вартість без будь-яких вирахувань витрат на операцію, які може бути понесені у зв'язку з продажем або іншим вибуттям.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості повинна відображати ринкові умови на дату балансу.

Оцінена справедлива вартість є чинною на конкретний час на певну дату.

Прибуток або збиток від зміни вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива (переоцінена) вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості

зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості.

Справедлива (ринкова) вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСФЗ 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найбільшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

Облікові політики щодо оренди

Оренда – це договір або частина договору, згідно якого передається право користування активом протягом певного періоду часу в обмін на відшкодування. Товариство застосовує МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда» по відношенню до всіх договорів оренди та суборенди з 1 січня 2019 року .

Договір в цілому або його окремі компоненти є договором оренди, якщо за цим договором передається право контролювати використання ідентифікованого активу протягом певного періоду в обмін на відшкодування.

Для оцінки договору оренди враховуються такі характеристики:

- актив має бути ідентифікованим;
- іншій особі передається право отримувати практично всі економічні вигоди від використання такого активу;
- особа отримує право визначати спосіб використання активу виходячи з його властивостей;
- за орендодавцем залишається право заміни активу з метою ремонту або ТО;
- користування активом є платним;
- актив передається на чітко визначений термін.

Орендар може вирішити не застосовувати вимоги визнання орендних активів та зобов'язань до:

1) короткострокової оренди; та

2) оренди, за якою орендований актив є малоцінним.

В такому випадку орендар визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати за прямолінійним або іншим доречним системним методом протягом строку оренди.

Первісна вартість активу у формі права користування має включати:

- величину первісної оцінки зобов'язання з оренди;
- орендні платежі на дату початку оренди або до такої дати за вирахуванням отриманих стимулюючих знижок;
- будь-які початкові прямі витрати, понесені орендарем;
- оцінку витрат, які будуть понесені орендарем при демонтажі та переміщенні базового активу, відновленні ділянки, на якому він розташовується, або відновленні базового активу до стану, яке вимагається за умовами оренди, за винятком випадків, коли такі витрати понесені для виробництва запасів.

Актив у формі права користування обліковується на субрахунках 10 рахунку «Основні засоби» .

Одночасно орендар повинен оцінювати зобов'язання з оренди з поступовим зниженням (дисконтування) вартості орендних платежів, які потрібно сплатити в період дії договору.

До витрат періоду потраплятимуть витрати на амортизацію базового активу і фінансові витрати на залишок зобов'язання з оренди.

Витрати на капітальні ремонти можна зараховувати до балансової вартості активу з права користування або обліковувати окремо.

Сума зобов'язання по оренді визнається шляхом дисконтування майбутніх платежів з використанням відсоткової ставки, закладеної в договорі оренди, якщо відсутня – то беруть ставку залучення додаткових позикових коштів на дату розрахунку.

Договір може передбачати індексацію на індекс інфляції чи інший показник, що має бути врахований при обчисленні поточної вартості орендних зобов'язань на кожну звітну дату. Індекс інфляції застосовується прогнозний.

Зобов'язання з оренди обліковується на рахунку 685 «Розрахунки по оренді» у частині зобов'язань терміном до 12 місяців, на рахунку 53 «Довгострокові зобов'язання з оренди» у частині зобов'язань терміном більше 12 місяців.

Після початку оренди орендар оцінює орендне зобов'язання:

- а) збільшуючи балансову вартість на відсоткові витрати за фінансовим орендним зобов'язанням;
- б) зменшуючи балансову вартість на суми здійснених орендних платежів; та
- в) переоцінюючи балансову вартість з метою відобразити будь-які переоцінки або модифікації оренди, або з метою перегляду фіксованих платежів.

Переоцінка вартості права з користування об'єктом оренди та орендного зобов'язання відбувається при зміні умов договору, а саме збільшення суми орендної плати (в тому числі в наслідок індексації) та/або терміну дії договору оренди, зміна (збільшення/зменшення) предмету оренди, зміна порядку розрахунків, проведення поліпшень тощо.

Модифікація договору оренди обліковується як окрема оренда, якщо виконуються обидві такі умови:

- 1) модифікація розширює сферу дії оренди, додаючи право на використання одного або більшої кількості базових активів; та
- 2) компенсація за оренду зростає на суму, зіставну з окремо взятою ціною розширення сфери дії оренди, та відповідними коригуваннями такої окремо взятої ціни з метою відображення обставин конкретного договору.

Облік та визнання у фінансовій звітності орендних операцій, активів і зобов'язань має проводитись з урахуванням додаткових угод та юридичних фактів, що впливають на права і обов'язки сторін договору.

В іншому випадку модифікації (змін) договору оренди яка не спричиняє у орендаря виникнення обов'язку обліку договору оренди як окремого договору, орендар повинен здійснити переоцінку зобов'язань за орендою.

Облікові політики щодо дебіторської заборгованості

Дебіторська заборгованість щодо страхової діяльності включає:

- дебіторську заборгованість за договорами страхування (перестраховання);
- дебіторську заборгованість перестраховиків за страховими виплатами.

Дебіторська заборгованість страхувальників (перестраховальників) визнається з дати виникнення відповідальності за договором страхування (перестраховання) та є заборгованістю страхувальників (перестраховальників) зі сплати страхових премій відповідно до договору на звітну дату. Дебіторська заборгованість страхувальників (перестраховальників) визначається по кожному договору страхування (перестраховання).

Дебіторська заборгованість перестраховиків за виплатами страхового відшкодування визнається в момент визнання кредиторської заборгованості Компанії за виплатами страхового відшкодування та оцінюється відповідно до умов договору перестраховання.

Інша дебіторська заборгованість включає:

- дебіторську заборгованість працівників та інших осіб;
- дебіторську заборгованість постачальників товарів, робіт, послуг, якщо формою розрахунку є попередня оплата;
- іншу дебіторську заборгованість.

Дебіторська заборгованість постачальників товарів, робіт, послуг у разі, якщо формою розрахунку є попередня оплата, визнається на дату такої оплати.

Дебіторська заборгованість відображається в бухгалтерському обліку у розрізі таких складових:
- фактичної собівартості (вартість придбаних активів);

-резервів сумнівних боргів.

Формування резерву під дебіторську заборгованість щодо страхової діяльності

Товариство здійснює в повному обсязі відповідно до суми фактичної дебіторської заборгованості та розрахункової суми резерву.

По сумах дебіторської заборгованості щодо страхової діяльності в межах суттєвості резерв сумнівних боргів не формується, дані суми списується з активів на інші витрати операційної діяльності в момент виникнення.

Виключення безнадійної дебіторської заборгованості з активів здійснюється з одночасним зменшенням величини резерву сумнівних боргів. Згідно з чинним законодавством строк позовної давності для списання безнадійної заборгованості становить 1095 днів. У разі недостатності суми нарахованого резерву сумнівних боргів безнадійна дебіторська заборгованість списується з активів на інші витрати операційної діяльності. Сума відшкодування раніше списаної безнадійної дебіторської заборгованості включається до складу інших операційних доходів.

За перерахованими авансами та не отриманими товарами (роботами, послугами) резерв сумнівних боргів не формується.

Поточна дебіторська заборгованість, щодо якої створення резерву сумнівних боргів не передбачено, у разі визнання її безнадійною списується з балансу з відображенням у складі інших витрат операційної діяльності.

При ліквідації банківських ліцензій на суму коштів на поточних рахунках та суму депозитних вкладів у таких банках створюється резерв сумнівних боргів в розмірі таких коштів, з можливістю визнати заборгованість по грошовим коштам, що знаходяться на поточних рахунках та депозитних вкладах в банках, які проходять процедуру ліквідації, безнадійною та списати за рахунок створеного резерву, якщо ліквідатор не задовольнить вимоги Товариства.

Облікові політики щодо податку на прибуток

Товариство нараховує податок на дохід згідно підпункту 136.2.1 пункту 136.2 статті 136 ПКУ в розмірі 3 відсотків за договорами страхування від об'єкта оподаткування, що визначається у підпункті 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 ПКУ.

Також нараховує податок на прибуток за ставкою визначеною відповідно до пункту 136.1 статті 136 ПКУ, від бази оподаткування, без застосування коригувань на різниці, які виникають відповідно до положень Розділу III. Податок на прибуток підприємств ПКУ.

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період.

Облікові політики щодо інших забезпечень та зобов'язань

Забезпечення.

Товариство створює резерв витрат на оплату щорічних (основних) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньомісячного заробітку на момент проведення такого розрахунку. У разі необхідності робляться коригуючі проводки в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю.

Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю включає зобов'язання за виплатами страхових відшкодувань, за розрахунками з перестраховиками, аванси, отримані за договорами страхування, заборгованість з комісійної винагороди страхових агентів, забезпечення на оплату нагороджень страхових агентів.

Зобов'язання за виплатами страхових відшкодувань визнаються на дату затвердження страхового акту, який є підставою для нарахування в бухгалтерському обліку страхового відшкодування, та відображаються в балансі за номінальною вартістю.

Зобов'язання за розрахунками з перестраховиками визнаються на дату початку відповідальності перестраховика за окремим об'єктом перестраховування та відображаються в обліку відповідно до умов договору перестраховування.

Аванси, отримані за договорами страхування – це суми премії, що отримані до виникнення дебіторської заборгованості за нарахованими страховими преміями. У зв'язку з цим отримані суми попередньої оплати відображаються як зобов'язання зі страхування до початку строку відповідальності по договору страхування.

Заборгованість з комісійної винагороди страхових агентів у бухгалтерському обліку визнається в момент з дати підписання актів наданих послуг із агентської винагороди. Заборгованість з агентської винагороди оцінюється відповідно до внесених страхових платежів за договорами, укладеними за посередництвом Повіреного, відповідно до умов, зазначених в Договорі дорученні з Повіреном.

Облікові політики щодо власного капіталу

Зареєстрований (пайовий) капітал.

Статутний капітал Товариства сформовано за рахунок оплати акціонерами (засновниками) повної номінальної вартості акцій грошовими коштами. Розмір статутного капіталу зафіксовано у Статуті. Розмір статутного капіталу може бути змінено (збільшено чи зменшено) за рішенням Загальних зборів акціонерів у порядку, встановленому чинним законодавством України.

Згідно з обліковою політикою витрати, що безпосередньо пов'язані із збільшенням статутного капіталу, відображаються як зменшення власних коштів засновників. Дивіденди відображаються як зменшення власних коштів в тому періоді в якому вони були оголошені. Дивіденди, оголошені після звітної дати, розглядаються як подія після звітності дати згідно МСБО 10 «Подія після звітної дати» і інформація про це розкривається відповідним образом. Резервний капітал. Резервний капітал формується у розмірі 5% від суми чистого прибутку Товариства за рік.

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток). Прибуток, що залишається у розпорядженні Товариства після сплати податків і обов'язкових платежів, розподіляється на формування резервних та інших фондів, збільшення капіталу і виплату дивідендів на підставі рішення Загальних зборів акціонерів.

Облікові політики щодо страхової діяльності Товариства

Дохід від надання страхових послуг.

Бухгалтерський облік доходів від операцій, пов'язаних з укладанням договорів страхування (перестраховування), базується на принципах нарахування та відповідності.

Дохід Товариства у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності за звітний період – це зароблені страхові премії. Зароблені страхові премії визначаються збільшенням суми надходжень страхових платежів за звітний період на суму незароблених страхових премій на початок звітного періоду, зменшенням отриманого результату на суму незароблених страхових премій на

кінець звітнього періоду та страхових премій, переданих у перестраховання у звітному періоді. Незароблені страхові премії – частки сум надходжень страхових премій, що відповідають страховим ризикам, які не минули на звітну дату.

Страхові премії за договорами страхування (перестраховання) визнаються доходами з дати виникнення відповідальності відповідно до договору страхування (перестраховання).

Договір страхування може бути розірваний на вимогу страхувальника або Товариства, якщо це передбачено договором страхування, а також за згодою сторін. У разі дострокового припинення дії договору страхування Товариство повертає страхувальнику сплачені страхові премії за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових відшкодувань, що були здійснені за цим договором, якщо інше не передбачено договором страхування. Сума витрат на ведення справи є доходом від страхової діяльності (від надання страхової послуги), так як витрати на ведення страхової справи є складовою частиною страхового тарифу, який застосовується при укладенні договору страхування, і відповідно, частиною страхового платежу, який розраховується на підставі страхового тарифу.

Операції зі страхування.

Договір страхування - це письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

Страховий захист (відповідальність страховика) - обов'язок Страховика здійснювати виплати страхового відшкодування при настанні страхового випадку відповідно до умов договору страхування.

Зароблені страхові премії.

Після укладення договору страхування страхові премії враховуються як отримані в момент початку дії страхового захисту (відповідальності страховика/початку дії договору страхування – в залежності від умов договору страхування) та вважаються заробленими на пропорційній основі протягом строку дії відповідного страхового покриття за договором страхування.

Резерв незароблених премій.

Резерв незароблених премій являє собою частину частки отриманих премій згідно з чинним законодавством, що стосується незавершеного терміну дії страхового покриття за договорами страхування, які існують станом на кінець звітнього періоду, розраховану на пропорційно-часовій основі.

Страхові виплати.

Страхові виплати у звіті про фінансові результати включають суми відшкодувань, що були нараховані відповідно до прийнятих рішень про виплату відшкодування пред'явникам вимог.

Резерв на покриття збитків.

Резерв на покриття збитків являє собою сукупні розрахунки остаточних збитків і включає резерв заявлених, але не врегульованих збитків і резерв збитків ще не заявлених. В обидва вищевказаних резерви включаються витрати на врегулювання. Перший резерв стосується суттєвих вимог отриманих, але не врегульованих станом на кінець звітнього періоду. Його розрахунок здійснюється на основі інформації, отриманої Товариством в ході настання страхових випадків. Резерв збитків незаявлених актуарно розраховується за напрямками діяльності та включає допущення, які ґрунтуються на статистиці фактичних виплат і витрат на врегулювання в попередніх роках.

Перестраховання.

У ході нормальної діяльності Товариство передає ризики в перестраховання. Політикою Товариства передбачено перестраховання всіх значних ризиків. Договори страхування, передані в перестраховання, не звільняють Товариство від її зобов'язань перед страхувальниками (вигодо набувачами) за укладеними договорами страхування. Активи перестраховання включають суми до отримання від перестрахових компаній по виплачених відшкодуваннях. Кредиторська заборгованість по перестрахованню являє собою зобов'язання Товариства передати перестраховикам премії з перестраховання.

Визнання та методи оцінки витрат.

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітнього періоду визнаються або зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітнього періоду, в якому вони були здійснені. Якщо актив забезпечує одержання економічних вигод протягом кількох звітних періодів, то витрати визнаються шляхом систематичного розподілу його вартості між відповідними звітними періодами.

Витрати, щодо яких на момент складання фінансової звітності не отримано первинних документів від контрагентів та немає впевненості у фактичному здійсненні господарської операції, визнаються витратами того звітнього періоду, в якому первинні документи отримано, якщо сума понесених витрат суттєво не впливає на фінансову звітність попередніх звітних періодів. Якщо на момент складання фінансової звітності не отримано від контрагента своєчасно первинний документ або отримано копію первинного документа але є впевненість у фактичному здійсненні господарської операції, Товариство має право показати операцію у бухгалтерському обліку на підставі внутрішнього первинного документа (бухгалтерської довідки), складеної працівником, відповідальним за облік ТМЦ, робіт і послуг.

Не визнаються витратами й не включаються до звіту про фінансові результати:

- попередня (авансова) оплата запасів, робіт, послуг;
- погашення одержаних позик;
- витрати, які відображаються зменшенням власного капіталу відповідно до законодавства України;
- балансова вартість валюти.

До витрат за страховими послугами включаються :

-страхова виплата (страхове відшкодування) - грошова сума, яка виплачується страховиком відповідно до умов договору майнового страхування, особистого страхування та страхуванні відповідальності при настанні страхового випадку у межах страхової суми. Страхова виплата (виплата страхового відшкодування) здійснюється згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами договору страхування – вигодо набувача) та страхового акта. Розмір страхової виплати (страхового відшкодування) визначається в страховому акті.

-послуги асистансу – комплекс асистанських послуг, що включає в себе надання виконавцем клієнтам Компанії інформаційної (організаційної) підтримки та/або консультивання клієнтів Компанії.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, поділяються на:

- адміністративні витрати;
- витрати на збут;
- інші витрати операційної діяльності.

Пов'язані особи.

Відповідно до засад, визначених МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони» зв'язана сторона – фізична або юридична особа, пов'язані з суб'єктом господарювання, що

складає свою фінансову звітність. Сторони зазвичай вважаються пов'язаними, якщо вони знаходяться під спільним контролером або якщо одна з сторін має можливість контролювати іншу або може мати значний вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових чи операційних рішень. Пов'язаними сторонами для Товариства є: особи, які мають суттєвий вплив на Товариство, зокрема фізична особа або близький родич такої особи є пов'язаною стороною із Товариством, якщо така особа: контролює або здійснює спільний контроль над Товариством; має суттєвий вплив на Товариство; є членом провідного управлінського персоналу Товариства; або материнського підприємства.

Операція зі пов'язаною стороною – передача ресурсів, послуг або зобов'язань між суб'єктом господарювання, що звітує (розкриває інформацію), та пов'язаною стороною, незалежно від того, чи призначається ціна.

Оцінка можливості наявності проведення операцій з пов'язаними сторонами проводиться Товариством в кожному фінансовому звіті. У відповідності до ознак пов'язаних осіб, які наводяться в МСФЗ 24, пов'язаними особами у Товаристві протягом 9 місяців 2023 року були акціонери емітента, частка яких становить понад 10% у Статутному капіталі Товариства та посадові особи Товариства, члени їхніх сімей.

Події які виникли після звітної дати.

Керівництво Товариства визначає порядок, дату підписання фінансової звітності і перелік уповноважених осіб, які можуть підписувати звітність. При складанні фінансової звітності компанія враховує події, які виникли після звітної дати, і відображає їх у фінансовій звітності відповідно до МСФЗ 10 «Події після звітного періоду».

Форми фінансової звітності.

Товариство визначає форми надання фінансової звітності у відповідності до рекомендацій МСФЗ 1. Баланс складається методом поділу активів і зобов'язань на поточні і довгострокові. Звіт про фінансові результати складається методом поділу витрат за функціональною ознакою. Звіт про зміни у власному капіталі надається в розгорнутому форматі. Звіт про рух грошових коштів складається відповідно до МСБО 7. Примітки до фінансової звітності складаються у відповідності до вимог, викладених у всіх МСБО.

2. Розкриття інформації, що підтверджує статті _____ подані у фінансових звітах
Дана фінансова звітність Товариства станом на 30 вересня 2023 року була підготовлена відповідно до всіх вимог МСФЗ, Міжнародних Стандартів Бухгалтерського Обліку (МСБО) та Інтерпретацій, розроблених Комітетом з інтерпретації міжнародних стандартів фінансової звітності («КТМФЗ»), які були офіційно затвердженими Міністерством Фінансів України станом на 31 грудня 2018 року та розміщені на його офіційному веб-сайті на дату складання цієї фінансової звітності.

Основні принципи облікової політики, застосовані при підготовці цієї фінансової звітності, наведені нижче. Ці принципи облікової політики послідовно застосовувалися протягом усіх представлених звітних періодів.

Функціональна валюта

Фінансову звітність було підготовлено в основній валюті середовища, у якому АТ (приватне) «СК «РІДНА» проводить свою операційну діяльність, а саме, у національній валюті України – українській гривні. Складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, період з «01» січня 2023 року по «30» вересня 2023 року.

Згідно МСФО 27 «консолідована та окрема фінансова звітність» Товариство не має дочірніх підприємств (представництв та інші) та не складає консолідовану звітність.

Помилки у фінансових звітах не допускались, зміни у фінансовій звітності, що пов'язані з виправленням помилок, не вносились. Ні учасники Товариства, ні інші особи не вносили зміни

до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3. Баланс (Звіт про фінансовий стан)

До форми № 1 Баланс (Звіт про фінансовий стан) протягом 9 місяців 2023 року коригувань та змін не вносилося.

Відомості викладені у розрізі поточних та не поточних (довгострокових) активів та зобов'язань. Оцінку балансової вартості активів та зобов'язань здійснено за справедливою собівартістю.

Активи та зобов'язання в іноземній валюті, за винятком немонетарних статей, переоцінювались у разі зміни офіційного валютного курсу на звітну дату.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні та не поточні відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

Активи та зобов'язання подано у порядку їхньої ліквідності.

3.1 Необоротні активи

Всі інші активи, крім оборотних, визнані необоротними.

Основні засоби та нематеріальні активи:

Щодо усіх груп та видів основних засобів Товариство дотримується єдиної політики визначення балансової вартості та методів нарахування амортизації.

Основні засоби оприбутковуються на баланс за собівартістю придбання, що включає витрати на транспортування, та інші безпосередньо пов'язані витрати, з подальшим визнанням справедливої вартості таких основних засобів.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єктів основних засобів витрати на технічне обслуговування та поточні ремонти. Такі витрати визнаються витратами поточного періоду й розподіляються на собівартість продукції. Первісна оцінка основних засобів відповідає вимогам МСФЗ 16 «Основні засоби».

Балансова вартість по видам основних засобів визначена як різниця між їх справедливою вартістю та нарахованою амортизацією і наведена у таблиці в (тис. грн.):

Порівняльна таблиця

Основні засоби за видами 31.12.2021 31.12.2022 30.09.2023

Земельні ділянки

Первісна вартість 21774,017674,017674,0

Знос 000

Остаточна вартість на дату балансу 21774,017674,017674,0

Будинки та споруди

Первісна вартість 1606,0219,0219,0

Знос / ліквідовано / 1707,00,060,0

До оцінка 0,00,014018,0

Введено в експлуатацію 1835,00,0 326,0

Остаточна вартість на дату балансу 1734,0219,014503,0

Машини та обладнання, інші НМА

Первісна вартість 461,0449,0516,0

Введено в експлуатацію 1835,067,049,0

Знос / ліквідовано / 304,0352,0402,0

Остаточна вартість на дату балансу 157,0164,0163,0

НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Первісна вартість 98,098,098,0

Введено в експлуатацію (товар. знак) 12,00,00,0

Знос 1,02,03,0

Остаточна вартість на дату балансу 97,096,095,0

Незавершені капітальні інвестиції 287,0287,0287,0

ІНВЕСТИЦІЙНА НЕРУХОМІСТЬ

Первісна вартість інвестиційної нерухомості 7252,01053,01053,0

знос інвестиційної нерухомості 000
Довгострокові фінансові інвестиції 000
Інші фінансові інвестиції 000
Довгострокова дебіторська заборгованість 000
ВСЬОГО: 31301,019493,033775,0

Основні засоби та нематеріальні активи, наведені в порівняльній таблиці належать Товариству на праві власності, у заставу не надані, не є такими, що тимчасово не використовуються в зв'язку із консервацією або реконструкцією, або вилученням з експлуатації для продажу. Товариство не обмежена у володінні, користуванні та розпорядженні власними основними засобами.

• У 2018 році на виконання Постанови про передачу майна стягувачу у рахунок погашення боргу (ВП № 53286723) передано у власність стягувача АТ (приватне) «СК «РІДНА» наступне майно - ¼ частки об'єкта нерухомості (квартири, загальною площею 61,10 кв.м.), що розташована за адресою: м. Київ бульвар Шамо Ігоря, будинок 3, квартира 12 у Дніпровському районі.

У відповідності до ст. 61 Закону України «Про виконавче провадження» стягувачу АТ (приватне) «СК «РІДНА» передано не реалізоване на торгах наступне майно: ¼ частки об'єкта нерухомості (квартири, загальною площею 61,10 кв.м.), що розташована за адресою: м. Київ бульвар Шамо Ігоря, будинок 3, квартира 12 у Дніпровському районі, за ціною 212 559,10 грн. (у тому числі 78 181,00 грн. борг згідно виконавчого документа № 755/11812/16 від 11.01.2017р. Дніпровським районним судом м. Києва, кошти у розмірі 134 418,10 грн. що складають різницю між вартістю майна за ціною третіх електронних торгів і боргу згідно виконавчого документа № 755/11812/16 від 11.01.2017р. Дніпровським районним судом м. Києва, яка надійшла на депозитний рахунок Відділу стягувача у повному обсязі 30.01.2018р.

Товариством було замовлено роботи щодо незалежної оцінки інвестиційної нерухомості, що обліковуються на балансі станом на 30 вересня 2023р.

Мета оцінки: визначення справедливої (ринкової) вартості для відображення результатів оцінки в бухгалтерського обліку. Згідно Звіту з незалежної оцінки майна, оціночна (ринкова) вартість об'єкта оцінки складає (без урахування ПДВ): 2 121 942,00 грн. (вісімсот сімдесят шість тисяч сімсот гривень).

Справедлива (ринкова) вартість ¼ частки об'єкта оцінки складає (без урахування ПДВ): 530 486,00 грн.

На дату складання звітності, даний об'єкт не експлуатується. Амортизація не нараховується.

• АТ (приватне) «СК «РІДНА» придбано у власність земельну ділянку, кадастровий номер 3222782600:05:020:0129, яка розташована за адресою: Київська область, Бучанський район (Макарівський район), Колонщинська сільська рада, село Мар'янівка. Площа земельної ділянки складає 2,2276 гектарів. Цільове призначення: 02.01 Для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд (присадибна ділянка). Категорія земель: Землі житлової та громадської забудови.

Форма власності: приватна власність. Даний актив придбано для будівництва офісу.

Станом на 30.09.2023 року АТ (приватна) СК «РІДНА» має у власності ПРОЕКТ: «Офісна будівля АТ (приватне) «СК «РІДНА» за адресою: Київська обл., Бучанський район (Макарівський район), Колонщинська сільська рада, с. Мар'янівка. Загальна площа будинку 607,10 кв.м.; кількість поверхів: 2+ (цокольний поверх); площа офісу: 274,4 кв.м. Даний проект є першою ланкою що дає змогу почати будівельні роботи для капітального будівництва офісу для господарської діяльності Товариства.

• АТ (приватне) «СК «РІДНА» придбано у приватну власність на підставі Договору купівлі-продажу нерухомого майна 21 червня 2023 року. Нерухоме майно, а саме, нежилі приміщення з № 1 по № 22 (групи приміщень № 134) (в літ.А), що знаходяться за адресою: місто Київ, проспект Берестейській (попередня назва – проспект Перемоги), будинок 60. Площа об'єкта нерухомого майна складає 280,5 кв.м. Даний актив придбано для офісу компанії який використовується страховиком під час здійснення своєї діяльності.

Товариством було замовлено роботи щодо незалежної оцінки інвестиційної нерухомості, що

обліковуються на балансі станом на 30 вересня 2023р.

Мета оцінки: визначення справедливої (ринкової) вартості для відображення результатів оцінки в бухгалтерського обліку. Згідно Звіту з незалежної оцінки майна, оціночна (ринкова) вартість об'єкта оцінки складає (без урахування ПДВ): 14 032 000,00 гривень. На дату складання звітності, даний об'єкт експлуатується.

Розкриття інформації щодо набуття у власність/проведення дооцінки станом на 30.09.2023 року № з/пІнформація щодо набуття у власність/проведення

дооцінки нерухомого майна протягом звітного періоду, що обліковується на балансі страховикаІнформація щодо звіту про оцінку нерухомого майна та його рецензії

Характеристика нерухомого

майна (будівлі та споруди/земельні ділянки, загальна площа, місцезнаходження)Підстава набуття (договір купівлі-продажу, міни, дарування, тощо)/Проведення дооцінкиВартість набуття/сума дооцінки, тис. грн.Дата набуття/дооцінкиНаявність звіту про оцінку майнаНаявність рецензії на звіт про оцінку нерухомого майна

ДатаРеквізити суб'єкту

оціночної діяльностіВартість нерухомого

майна, відповідно до звітуДатаРеквізити

рецензентаВисновок рецензії про

відповідальність звіту вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна

1234567891011

1/4 частки Об'єкт 3-х кімнатної квартири загальною площею 61,1 кв.м.,

житловою площею 42,2 м.кв., що знаходиться за адресою:

м. Київ, бульвар Шамо Ігоря (бульвар Давидова Олексія), будинок 3, квартира 12Підстава

набуття: У відповідності до ст. 61 Закону України «Про виконавче провадження» та на виконання Постанови про передачу майна стягувачу у рахунок погашення боргу (ВП № 53286723) від 29.03.2018 року./ Дооцінка проведена згідно з Договором на проведення оцінки майна № AR230629-001.Вартість набуття: 212,6 /на 31.12.2022 р. 219,2 /Сума дооцінки: 311,3Дата набуття: 29.03.2018

Дата дооцінки: 30.06.202330.06.2023ПП

"АРИАНДА"

ЄДРПОУ: 31416877 місцезнаходження: 02002, м. Київ, вул.

Сверстюка, будинок 19 офіс 1230/2. Сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № 209/21, виданий ФДМУ 18.03.2021р.

Оцінювач: Бобров Д.Ю. Кваліфікаційне свідоцтво

Оцінювача ФДМУ та ІКЦ

АСБОУ МФ №82 від 07 липня 2018 року .

Посвідчення про підвищення

кваліфікації Оцінювача МФ № 2174-ПК від 20 квітня 2022 р. видане ФДМУ та ВСП НН ІПТ

НУ "ЛП" 530,5 тис.грн.30.06.23ФІЗИЧНА ОСОБА – ПІДПРИЄМЕЦЬ ВОЛОХ ГАЛИНА

ОЛЕКСАНДРІВНА , ЄДРПОУ 3110306402, місцезнаходження: 51200, м. Новомосковськ,

Дніпропетровська область, вул. Котовського, буд.63; Сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № 1106/20 від 18.12.2020 року.

Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача МФ №70 від

16.04.20016 р. Посвідчення про підвищення кваліфікації

Оцінювача ФДМУ МФ № 13004-ПК від 16 лютого 2023 р.Звіт класифікується за ознакою абзацу третього

пункту 67 Національного стандарту №1 "Загальні

засади оцінки майна і майнових прав",

затвердженого постановою Кабінету Міністрів

України від 10.09.2003 №1440; " Звіт повністю відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна" Звіт може бути використаним з зазначеною у звіті метою.

2Нерухоме майно а саме, нежилі приміщення з № 1 по № 22 (групи приміщень № 134) (в літ.А), що знаходяться за адресою: місто Київ - 03057, проспект Берестейській (попередня назва –

проспект Перемоги), будинок 60. Площа об'єкта нерухомого майна складає 280,5 кв.м. Договору купівлі-продажу нерухомого майна 21 червня 2023 року./Дооцінка проведена згідно з

Договором на проведення оцінки майна № AR230629-001.Вартість набуття: 326,0 /на 30.06.2023 р. 14032,2 /Сума дооцінки: 13706,2 Дата набуття: 21.06.2023

Дата дооцінки:

30.06.202330.06.2023ПП "АРИАНДА" ЄДРПОУ: 31416877 місцезнаходження: 02002, м. Київ, вул. Сверстюка, будинок 19 офіс 1230/2. Сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № 209/21, виданий ФДМУ 18.03.2021р. Оцінювач: Бобров Д.Ю.
Кваліфікаційне свідоцтво Оцінювача ФДМУ та ІКЦ АСБОУ МФ №82 від 07 липня 2018 року . Посвідчення про підвищення кваліфікації Оцінювача МФ № 2174-ПК від 20 квітня 2022 р. видане ФДМУ та ВСП НН ІПТТ НУ "ЛП" 14 032,0 тис.грн.30.06.23ФІЗИЧНА ОСОБА – ПІДПРИЄМЕЦЬ ВОЛОХ ГАЛИНА ОЛЕКСАНДРІВНА , ЄДРПОУ 3110306402, місцезнаходження: 51200, м. Новомосковськ, Дніпропетровська область, вул. Котовського, буд.63; Сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № 1106/20 від 18.12.2020 року. Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача МФ №70 від 16.04.20016 р. Посвідчення про підвищення кваліфікації Оцінювача ФДМУ МФ № 13004-ПК від 16 лютого 2023 р.Звіт класифікується за ознакою абзацу третього пункту 67 Національного стандарту №1 "Загальні засади оцінки майна і майнових прав", затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 №1440; " Звіт повністю відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна" Звіт може бути використаним з зазначеною у звіті метою. Станом на 30.09.2023 року активів, класифікованих як утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», немає. Відсутня інформація щодо наявності контрактних зобов'язань, пов'язаних із придбанням основних засобів. Товариство не має біологічних активів.

3.1.1. Нематеріальні активи

Товариство визнає Ліцензії та Товарний знак «РІДНА» активом з урахуванням принципу обережності.

- Ліцензії – безстрокові;
- Товарний знак «РІДНА» - строк дії свідоцтва на знак для товарів і послуг дійсний до 06.07.2031 р.

Ліквідаційна вартість встановлена 0,00 грн. Обмеження права власності Товариства на нематеріальні активи відсутні.

Відсутні контрактні зобов'язання, пов'язані з придбанням нематеріальних активів.

3.1.2.Інвестиційна нерухомість

Первісна та послідуоча оцінка інвестиційної нерухомості

Відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість» придбана інвестиційна нерухомість (земельні ділянки) є активом, та відображається в бухгалтерському обліку Товариства за справедливою (ринковою) вартістю.

Прибуток або збиток, що виникають в результаті зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості, відображених через прибуток або збиток, який відображається у Звіті про фінансовий результат (Звіт про сукупний дохід) Товариства.

Справедлива (ринкова) вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості.

До інвестиційної нерухомості станом на 30.09.2023 року віднесено три об'єкти нерухомості, справедлива вартість яких підтверджена незалежним експертом, виходячи з ринкових цін. Амортизація на нерухомість не нараховувалась.

Товариством було замовлено роботи щодо проведення експертної грошової оцінки.

Мета оцінки: визначення ринкової (справедливої) вартості для відображення результатів оцінки в бухгалтерському обліку та прийняття управлінських рішень.

Переоцінку інвестиційної нерухомості проведено. Інвестиційна нерухомість обліковуватися за справедливою (ринковою) вартістю як Актив, від якого у наступних періодах Товариство зможе отримувати прибуток. Товариство кваліфікує ці активи як доступні до продажу.

Згідно Звітів про експортну грошову оцінку земельних ділянок, справедлива (ринкова вартість) інвестиційної нерухомості (земельних ділянок), що відображена в балансі Товариства станом на 30 вересня 2023 року складає – 1053,0 тис. грн., в т.ч.:

№ з/п Інформація щодо набуття у власність/проведення

дооцінки нерухомого майна протягом звітного періоду, що обліковується на балансі

страховика Інформація щодо звіту про оцінку нерухомого майна та його рецензії

Характеристика нерухомого

майна (будівлі та споруди/земельні ділянки, загальна площа, місцезнаходження) Підстава набуття

(договір купівлі-продажу, міни, дарування, тощо)/Проведення дооцінки Вартість набуття/

сума дооцінки, тис. грн. Дата набуття/дооцінки Найвність звіту про оцінку майна Найвність

рецензії на звіт про оцінку нерухомого майна

Дата Реквізити суб'єкту

оціночної діяльності Вартість нерухомого

майна, відповідно до звіту Реквізити

рецензента Висновок рецензії про

відповідальність звіту вимогам нормативно-

правових актів з оцінки майна

123456781011

1 Земельна ділянка, Київська область, Кагарлицький район, Кузьминецька сільська рада Площа земельної ділянки 1.9932 гектарів; Цільове призначення: 01.03 для ведення особистого селянського господарства; Кадастровий номер: 3222284400:05:301:0019 Підстава набуття: Договір купівлі - продажу земельної ділянки від 29.12.2016 року./ Дооцінка проведена згідно з Договором на проведення оцінки майна № VR230201-003. Вартість набуття 270,0 /на 31.12.2022 р.

391,7 Дата набуття: 29.12.2016

Дата оцінки: 31.12.2022 31.12.2022

Товариство з

обмеженою відповідальністю «ЕКСПЕРТ ІН», ЄДРПОУ 38940313, місцезнаходження: 79041, м. Львів, вул. Окружна, будинок 40 кв. 10. Сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № 1/22,

виданий ФДМУ 10.01.2022 р. Оцінювач: Новічевський Р.А. Кваліфікаційне свідоцтво Оцінювача ФДМУ та УКШ

МФ №7538 від 24 квітня 2010 року. Свідоцтво про реєстрацію в Державному реєстрі

Оцінювачів ФДМУ №945 від 26 грудня 2014 року. Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача КСО з ЕГОЗД

АН №00062 від 05.04.2014 року, видано ДАЗРУ та ЛНАУ.

Посвідчення про підвищення кваліфікації оцінювача

ФДМУ та ТОВ «ІКЦ АСБОУ» МФ №513-ПК від

20.10.2021 року

Посвідчення про підвищення кваліфікації оцінювача з

експертної грошової оцінки земельних ділянок серія

АА №5544 від 25.05.2022 р. 391,7 тис. грн. ФІЗИЧНА ОСОБА – ПІДПРИЄМЕЦЬ ДЖАМАН

ОЛЕКСІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ, ЄДРПОУ 2901110516, місцезнаходження: 33016, м. Рівне,

вул. Р. Шухевича, буд. 18, кв. 332.; Сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № 448/20 від 28-05-2020 року. Рецензент: Пархуць Руслан Богданович. Кваліфікаційне свідоцтво

оцінювача АК №00965

від 04.01.2010 р.; Посвідчення про підвищення кваліфікації

оцінювача з експертної грошової оцінки земельних

ділянок серія ЛН №00873 від 21.11.2021 р. Звіт класифікується за ознакою абзацу третього

пункту 67 Національного стандарту №1 "Загальні

засади оцінки майна і майнових прав",

затвердженого постановою Кабінету Міністрів

України від 10.09.2003 №21440, як такий, що у

цілому відповідає вимогам нормативно-правових